Nota finală

Autorul acestei cărţi,"Din Mlaştina Disperării",Dl. Bordeianu Gh. Dumitru mi-a cerut să-i scriu prefaţa lucrării sale.

N'am cutezat să-i îndeplinesc dorinţa, dintr'un sentiment de mare umilinţă. Cum să-mi aşez eu numele meu,în fruntea unei cărţi,care te cutremură,prin grozăvia întâmplărilor,pe care le povesteşte ?

Am trecut şi eu prin multe încercări şi mulţi din camarazii mei de luptă au pătimit prin lagăre şi închisori,sub regimul comunist dar drama dela Piteşti întrece orice închipuire. Numai sufletele satanizate,numai minţi pervertite de puterile răului,numai instrumentele iadului puteau imagina şi pune în aplicare,acest şir de orori. A chinui făptura omenească,până la limita,când nu mai avea de ales,decât între a pieri în holocaustul suferinţelor sau a se asimila concepţiei acestui proces de nimicire a persoanei umane, alcătuită după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu.

Dumitru Bordeianu este unul din supravieţuitorii Piteştilor. Ce scrie el nu e ceva auzit din gura altora, ci e propria lui mărturie, din mlaştina disperării, cum numeşte el însuşi, această teribilă pătimire. Au mai scris şi alţi autori, lucrări despre Piteşti, dar aproape toate sunt redactate din auzite, din ce au prins din gurile altora. Fără a le tăgădui valoarea, dar până acum,n'am ţinut în mână o carte, care să destăinuiască poporului nostru, ce s'a întâmplat realmente, la Piteşti. "A nu fabula", cum se exprimă autorul, ci a striga din carnea şi sângele tău, chinurile ce le-ai îndurat, e o mărturie, fără drept de replică. Boredianu Dumitru este un mărturisitor al adevărului, a ceeace s'a întâmplat efectiv şi cumplit, între zidurile acestei uzine a morţii fizice sau morale.

Dumitru Bordeianu mai rectifică şi o altă informaţie, difuzată de anumiţi autori sau gazetari, care afirmă, că urgia dela Piteşti a fost îndreptată, de regimul comunist contra tineretului românesc, în general sau contra studenţimii române, considerată ca un corp în sine. In realitate, după cum mărturiseşte autorul acestor cutrmurătoare dezveliri, urgia comunistă s'a îndreptat precumpănitor, contra tineretului legionar, din şcoli şi universităţi.

Predilecţia asasină, a diriguitorilor din umbră, ai acestui plan, a căzut şi mai greu, spre cohortele fraţilor de cruce, din ultimii ani ai claselor superioare.

Aceste capete demonice şi-au fixat ca obiectiv, să distrugă pătura de bază, din care se recrutau membrii Legiunii. Odată sleite de viaţă izvoarele de refacere ale mişcării, va dispărea însăşi mişcarea. Aşa se explică, dece în închisoarea Piteşti s'a aplicat cel mai dur şi inuman regim de detenţieune din România, care n'a avut altă ieşire, pentru cei întemniţaţi, decât moartea pe rugul chinurilor sau acceptarea de a tortura, după aceleaşi metode, pe proprii lor fraţi.

Dumitru Bordeianu nu e dintre acei, care ar vrea să-şi ridice un piedestal din suferinţele altora. El îşi recunoaşte propriile lui slăbiciuni. Şi el a căzut în mlaştina desnădejdii, suferind înfrângeri morale. Ce înălţător este exemplul lui! Cum spunea Căpitanul:"Ai greşit, plăteşti şi mergi înainte cu faţa curată".

Să ne închinăm cu evlavie, în faţa memoriei, celor ce au preferat moartea, decât degradarea umană, dar să avem cuvenita înţelegere şi pentru cei ce au încercat să se salveze, cu preţul cerut de chinuitori, dupăce săptămâni şi luni în şir,au fost supuşi celor mai groaznice suplicii.

10 Decemvrie 1992 Horia Sima